

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

De încheiere.

Precum am anunțat deja în numărul nostru 49, «Revista Orăștiei» încheiată a mai apare cu finea acestui an, așadar cu numărul de față.

Motivul pentru care facem sistarea acestei foi, e acela, că «Reuniunea economică» din Orăștie a hotărât să înființeze și ea o foaie în acest oraș, foaie economică, ear noi suntem de credință, că amândouă foile nu am putea să ne susținem bine, ci ne-am fi una spre greutate celeialalte, și așa fiind și noi de părere că foaia economică a «Reuniunii economice» e într'adevăr de lipsă atât pentru cuvântul că azi noi Românii din Transilvania și Ungaria nu avem nici o foaie de acest fel, cât și pentru aceea, că avându-și foaia sa, și Reuniunea își va putea mai bine slugi scopurile și promova interesele, — am hotărât noi ca deocamdată să încetăm apariția «Revistei».

Când se va crede trebuincios, se va putea reînființa un ziar politic, fie aici, fie în alt centru, pentru acest comitat românesc mare, și noi nu ne îndoim, că se vor afla, ba știm chiar că se află în mijlocul nostru bărbați, cari vor îngrijii ca aceasta să se și întempe.

Ear noi, cari prin aceasta punem capăt încercării noastre, ne fim de datorință a mulțumii publicului și tuturor colaboratorilor pentru spriginul ce ni-l-au dat în această vreme.

Ear dacă e să încheiem cu un sfat, cu un îndemn, apoi credem că nu pu-

tem da cetitorilor nostri un îndemn mai bun, mai folositor atât lor, cât și causei comune peste tot, decât acela, ca să întempe pe viitor cu toată bună voința și căldura «Reuniunea economică» din Orăștie, și să-i dea macar ei și foi celei noue ce ea, Reuniunea o înființează, un sprigin cât mai bun și mai călduros!

«Reuniunea economică» și zeloșii sei conducători și muncitori, urmăresc într'adevăr un scop tare frumos, căruia ne închinăm și noi și îi dorim reușite strălucite.

Cu acestea încheind, dorim tuturor cetitorilor nostri, ca în toate cele bune ce 'și-le vor dori, D-zeu să le ajute!

Congregația din Deva.

Vineri în 29 Dec. n. s'a ținut la Deva obicinuita congregație de iarnă a comitatului nostru.

Ceea-ce mai mult ne interesează pe noi Românii despre decursul acestei congregații, sunt următoarele două chestiuni: 1. Insulta făcută memoriei lui Iancu și 2. desfréul presei maghiare față de poporul nostru.

Dl Dr. Aurel Vlad, îndată după cuvântul de deschidere al fișpanului, contele Bethlen Miklós, anunță că are a face vicișpanului o interpelare importantă. Dar n'a început-o bine, și atât fișpanul și vicișpanul, cât și membrii maghiari au început a face la fețe acre, și sub cuvânt că interpelarea n'ar fi la loc, l-au întrerupt.

Văzând dl Vlad că-i e peste puțință a mai vorbi, a dat interpelarea în scris dlui vicișpan, care la început nu voia s'o cetească, ci împăturându-o a pus-o pe masă; după puțină răsădindire

a luat-o de nou în mâni și a cetit-o singur, punându-o apoi earăși jos. Dl Vlad indignat de această procedură se provoacă la regulamentul intern, așa apoi fiindcă chiar și un membru maghiar a zis să se cetească, dl Vlad a dat cetire următoarei:

Interpelări.

Onorată congregațiune!

În urma atentatului criminal săvârșit de neomul viceprocuror contele Lázár Miklós din Alba-Iulia față de memoria lui Avram Iancu, cu ocaziunea pertractării ținută în 30 Nov. și 1 Dec., când numitul slujbaș plătit și susținut și din a noastre sudori, nu s'a sfiit a pângări memoria stântă a celui mai mare și iubit erou național român din anii 1848—49, numindu-l «haramia vezér» și insultând astfel întreaga națiune română, — o adâncă și legitimă revoltă a cuprins toate straturile poporului român și agită în continuu spiritele neașteptate la un atare atentat barbar și fără de păreche în istoria popoarelor civilizate.

Deoarece interesele statului și a pacificiei conștinții pretind pentru mulcomirea opiniei publice a adânc vătămăturii poporului exemplară satisfacțiune, am onoare de a face dlui vicecomite următoarea interpelare:

1. Ce pași a făcut dl vicecomite, ca reprezentantul acestui eminent românesc comitat, cu scop de a câștiga satisfacțiune pentru neumanul atentat comis față de memoria lui Iancu și pentru a curma agitațiunea și revolta ce din zi în zi ia dimensiuni tot mai mari?

2. Ce pași a făcut dl vicecomite, ca reprezentantul comitatului onorat de soarte prin împrejurarea, că pe teritoriul său își doarme somnul de veci tragicul erou Iancu, — pentru a ne scuti în viitor de asemenea scene și evenimente revoltătoare?

3. Dacă până aci nu s'a făcut încă nimic în această privință, nu crede domnul vicecomite, că — în urma oficiului ce-l poartă — e dator de a aduce la cunoștință dlui mi-

nistru de justiție, că poporul român și în special locuitorii acestui comitat, revoltați în sufletul lor pretind satisfacțiune cuvenită și nu se simte dl vicecomite obligat de a atrage atențiunea dlui ministru de justiție asupra împrejurării, că e timpul suprem de a se lua măsurile necesare pentru împedecarea procurorilor regești întru a face politică în sanctuarul justiției și întru a vătămă prin vorbe nesocotite sentimentele de pietate și justiție ale cetățenilor?

De va, 29 Decemvrie 1899.

Dr. Aurel Vlad,
membru al congregațiunii.

Auzind membrii maghiari această interpelare, schimbau la fețe și se înholbau unii la alții, fără să știe ce să răspundă. În sfârșit vicișpanul se scoală confus și spune că aceasta nu se ține de cercul seu de activitate; după aceea fișpanul anunță că răspunsul vicișpanului se ia la cunoștință de congregație, crezând că în chipul acesta a scăpat de această chestie, care li-a băgat fiori. Dar s'a înșelat, căci îndată se ridică dl Francisc Hosszu Longin, și cerând și d-sa cuvântul, adresează vicișpanului următoarea:

Interpelare.

În fața spiritului antidinastic și agitațiunilor zilnice ce se propagă în presa maghiară întrunind toate atributele delictului cuprins în §-ii 271 și 272 din cod. pen., prin care se submina autoritatea legilor, se provoacă în continuu la ură Maghiarii contra Românilor, se țin în continuu nemulțumiri și furbere popoarele constitutive ale acestui stat, — se conturbă concordia, liniștea publică și siguranța privată, ba însași ordinea de drept a statului;

În fața faptului, că procurorii regești, nici într'un singur cas, dela înființarea acestei instituțiuni, nu au cerut satisfacțiune înaintea justiției pentru agitațiunile presei maghiare contra naționalităților nemaghiare, care

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Aleluia Crăciunului.

Bisericile peste câteva zile vor fi împodobite de sărbătoare. Dar sărbătoarea se fie și în inimă. Căntece sfinte se sting în tăcere, luminările asemenea se sting, dar se arză necontent în noi bucuria care produce, bucuria care face să scapere gândirea, bucuria care ne adoarme în visuri de trandafir și ne deșteaptă încrezătorii, vioi, muncitori, la lumina noiei dimineți.

Vieța omenescă este o bătălie. Dar se nu ne mai îngrijim de nenorociri, de furtuni: la fundul păharului amar rămâne mărgăritarul, și furtuna se încunună cu curcubeul. *Aleluia!*

Zi cu zi trece, amorul propriu, copil năvălit, strigă la rănilor ce primește. Și de geaba li mai zici: «Taci!» El urlă, dă din picioare, și se așază în suflet patimi infame; dar aide să isprăvim cu asta. Să începem din nou idila senină, aurea aetas, să iubim vieța, și atunci moartea va fi singura noastră durere. Să cântăm, să cântăm noului an care mai are puțin până se vie în lume, și să încununăm cu flori pe anul ce moare. *Aleluia!*

O vieță nouă însuflește orașul, satul și casele noastre.

De pe la geamurile vesele ale neguțătorilor surid mii de mii de daruri plăcute, și în familia suride unirea. Multe drepte se strâng, multe buze se unesc într'o sărutare de dragoste și de înfrățire.

Ah! da vrem să ne așezăm veseli la banchet. Aici cu toții, și se ciocnim păherile spumătoare într'o ciocnire veselă. *Aleluia!*

Voi nebunataci copii, de ce vă strângeți toți împrejurul meu? Vouă arborul încărcat de jucării, de luminări, de flori..

Doamne câte mâni micuțe se ridică ca să apuce fructele cele plăcute! Câte capete radiante, în mijlocul unor mici țipete de bucurie, se învârtesc prin prejurul arborului dorit!

Ca și acel arbor, să se înalțe vieța noastră, o copil! Pe fiecare ramură să fie o lumină, în ori-ce foaie să fie o floare *Aleluia!*

Dar tu, fetișoară, ce vrei? Ceri o păpușă? Eată și pentru tine asta: și tu ai și început s'o mângâi, s'o săruți cu o dragoste delicată, și te culci fericită pe patul tău alb ca zăpada, cu păpușa lângă tine.

Dormi, dormi, liniștită, și visează un cuib viitor, pentru-că în tine licărește mama, o copilă!

Tu din contră, copil neastempărat, îndată-ce și-a intrat în mână un general al mării armate, îl spargi, pentru-că vrei să-l vezi pe dinlăuntru, vrei să vezi cum e făcut.

Pe când sorioara ta păstrează tot, tu strici tot. Tu, Nicușorul, cauți necunoscutul. Dar bagă de seamă: tu nu găsești nimic și în mână îți rămân numai frânturi.

Ah! acum plângi! Sărmanul general al mării armate! Și el a finit-o rău! Asta este dureros, totuși să cântăm *Aleluia!*

Voi copile vioaie, care vă înăspriți seara degetele grațioase cu acul, aruncați azi acul acela. Imbrăcați-vă cu rochii elegante. Cu câteva parale vă simțiți niște miți principese și puteți primi cu satisfacere pe logodnicii vostri, eleganți, împodobiiți și dinșii tot cu câteva parale.

Cam puțin lux face bine! Când avem pe noi o haină frumoasă, și gândirea, prezența, mersul se immobilizează. Să căutăm în onoarea luxului care nu ruinează buzunarele, dar care este comună muncii. *Aleluia!*

Și Aleluia! și vouă, o s'eracilor, cari durmiți tot anul în niște bordeie miserabile; vouă, cari tremurați de frig și n'ați văzut nici-odată o sală strălucitoare de lumină, de lux. Și voi veți avea în ziua de Crăciun pâinea voastră.

Și voi generoși lucrători, benchetuiți veseli, nu beți în sănătatea cui vă lingusește, nu; dar aveți credință numai într'o muncă harnică și onestă, care întărește nervii, inima și cugetarea. *Aleluia!*

Și vouă, elegante doamnel Ce vă poate oferi un cântător de mijloc?

Ce lipsește acestei dragoste a voastre de odăiță, plină de dantele, de parfumuri, și strălucitoare de bijuterii?

Nimic. Voi stați în mijlocul unui rai și voi îi sunteți zeițele.

Urându-vi-se așteptând vre-un pas iubit, aruncați ochii pe niște volume elegante legate. O, faceți să salte grațioasele voastre degete pe clapele unui pian, și fiindcă este Crăciunul cântați: *Aleluia!*

Și aleluia strigă cu toții într'un glas. Bucuria s'a zis că locuște într'un palat străvăzător. Să intrăm cu toții într'insul. Nimeni nu va voi să strângă sfirmiturile de pe la mese; nimeni nu va vrea să rămână în urmă, spectator nemâncat al lucrurilor de cari cineva se bucură măcar un moment în palatul de cristal. *Aleluia!*

ra trebui să fie egal îndreptățite după lege, deci cu același drept la scutul legii; apoi

În fața faptului, că foaia «Budapesti Hirnap» agită necurat contra naționalităților nemaghiare și amenință chiar cu mobilizarea opiniei publice maghiare, contra națiunii române; ear' foaia «Magyarország», nemulțumită cu negațiunea existenței națiunii române în această țară, insultă pe eroii naționali români și luptătorii fideli dinastiei habsburgice și care cererea de satisfacțiune legală o numește: jefuire, incendiu, omoruri ș. a.

În fine că foaia «Egyetértés» atinge în continuu pe augustul purtător al coroanei și chiar pe moștenitorul presumpțiv al aceleia și paralel agită la ură neîmpăcată contra Românilor, întreb:

Are de gând dl vice-comite să propună cu urgență măsurile de lipsă, pentru-ca pe cale legală să se înfrânge și să se pedepsească aceste încălcări de lege; și în special

Are de gând să propună congregației trimțerea unei adrese la guvernul unguresc și asocierea la comitatele surori, pentru-ca puterea executivă să caute sanarea acestor încălcări înaintea tribunalelor.

Deva, 29 Dec. n. 1899.

Francisc Hosszu-Longin,
membru al congregației.

După-ce a sfârșit cu cetirea acestei interpelări, deoarece-ce și membrii maghiari s'au mai cam domolit din furia care l'a cuprins la început, dl Hosszu și-a motivat astfel interpelarea:

Onorată Congregațiune!

Într'un stat constituțional și de drept, în care domnește egala îndreptățire, fiecare cetățean are dreptul de a apela la scutul legii și a pretinde pedepsirea acelor, cari vatemă sentimentele sale cele mai intime și sacre

Cred că nimeni nu va trage la îndoială, că o administrațiune bună, conștițioasă, corectă și chiar legală, se poate face numai când spiritele sunt liniștite și cetățenii sunt scutiți de insulte și de pângărirea sentimentelor lor sacre.

De aceea nu poate fi indiferent nici pentru executiva statului, nici pentru cel-ce este chemat să facă o administrațiune imparțială, și așa nu poți rămânea indiferent nici d-ta, dle vicecomite, față de trista aparițiune, că presa desmățată maghiară are temeritatea a țiri în noroiu tot ce majorității comitatului de d-ta administrat e mai scump, și nu se sfiște de a se atinge chiar și

de capul statului și ai sei. Un bun administrator nu poate deci trece cu nepăsare peste aparițiile amintite, ci din griji, ca destrăbălarea să fie înfrântă și neînțelegerile să se vindece și să dispară.

Eu așa cred, că D-Voastră nu puteți aproba desfrul deslăntuit în presa maghiară și îndreptat cu o furie nebună în parte și contra populațiunii comitatului, ce d-ta ești chemat a-l administra și a-l împărtași de scutul legii. Căci dacă nu ar fi așa și d-ta te-ai identifica cu acel curent nenorocit pentru întreaga țară, atunci d-ta nu ai fi vicișpanul celor 93% Români din acest comitat, ci ai fi numai vicișpanul Ungurilor. Și ai putea d-ta împăca această ținută cu jurământul de fidelitate, depus către Domnitor și cu promisiunile solemne date cu ocaziunea instalării d-tale?

Apoi nu-ți e bătător la ochi, că numai noi Români putem fi atât de patriotici, încât procurorii numai pe noi să ne infunde în temniță și numai noi să fim pururea huiduiți și batjocuriți?

Eată deci, onorată congregațiune, că chestiunea ce o sulevez nu este și nu poate fi atât de neimportantă, precum se pare a cetii de pe fețele și din gesturile D-Voastră, că o priviți — și prin urmare, am motive temeinice să fac întrebările puse primului oficial responsabil și a pretinde să-și facă datoria.

Aceste cuvinte atât de adevărate au făcut pe vicișpan să-și peardă capul și ne mai știind încotro să dea, a spus că el singur nu consimte cu scrișele foilor maghiare, și zice că pentru dînsul nu e indiferent buna și pacinica conviețuire a cetățenilor, dar fiindcă nu are putere, nu poate face nimic, astfel cere ca răspunsul să i-se ia la cunoștință, ceea ce majoritatea a și primit.

La mormântul lui Iancu.

Duminecă în 31 Dec. n. o deputație de tineri universitari români din Cluj, compusă din dnii *Coriolan Steer*, *G. Novacovici* și *Ioan Scurtu* s'au dus la mormântul eroului Avram Iancu și au depus o cunună cu pantlică tricoloră, având pe sine inscripția: „*Dormi în*

— Mai subțire nu poți toarce?

Maica Domnului se opri din tors și-și aruncă privirile către paiangen, care se ridicase mai sus, ca să fie văzut și răspuse:

— Ba da.

— Și toarce Preasfânta mai subțire ceva.

— Mai subțire nu poți?

— Ba pot.

— Și toarce Maica Domnului cât putu de subțire și părându-i-se că nu se poate toarce mai fin decât atâta zise:

— Mai subțire nu se poate toarce.

Paiangenul îngâmfat răspuse.

— Eu pot să torc și mai subțire.

— Să te vedem.

Toarce paiangenul niște fire, că abia se puteau zări și se uita obraznic la Preasfânta, care era măchnită în suflet.

— Vezi că eu am tors mai subțire și dacă vrei pot să torc și să țes totodată.

Maica Domnului supărată peste măsură îl blăstămă, ca asta să-i fie ocupația zilnică și din ea să se hrănească și cine-l va vedea să-l omoare.

— Și de atunci paiangenul și toarce și țese și toarce și țese într-una, întinzând pânză, din care se hrănește; se ascunde prin colțuri, pe după sobă, prin crepături și chiar prin pământ, de unde-l scot copiii cu o bucată de ceară, legată cu o ață și-l omoară; și ori-cine omoară un paiangen, îi iartă Dumnezeu trei păcate.

pace! — *Noi veghiem!* — *Tinerimea română lui Avram Iancu!*

Nainte însă de a merge la mormânt, s'au dus în biserică, unde se servia serviciul divin de către bătrânul preot, dl *Tisu*, după sfârșitul căruia dl Scurtu a ținut o vorbire caldă, arătând credincioșilor faptele marețe ale lui Iancu și datorința tuturor de a-i venera memoria.

Bătrânii cu lacrimile în ochi îl ascultau și se duceau de sărutau cununa, în chip de recunoștință către cel-ce pentru ei toți s'a luptat.

După acestea cu toții, în frunte cu preotul s'au dus la mormânt, unde după ce au așezat cununa, dl Novacovici a rostit o cuvântare funebrală, sfârșind cu cuvintele:

«Cununa aceasta fie simbolul cununei de tineri ai cărui ideal tu ești și care îți va păstra neștersă amintirea glorioasă.

Ear' acum, divule Iancu, jurăm pe mormântul tău, că nu ne vom odichni, până-ce nu vom ști poporul nostru împărțit de aceleași drepturi — de libertate și bunăstare».

Intonând apoi cu toții imnul nostru național «Deșteaptă-te Române» s'au împrăștiat.

Earăși Monarchul.

Dacă cineva cătuși de puțin este orientat asupra mersului afacilor monarchiei noastre, nu poate fi cuprins de altă preocupatiune, decât de aceea, că între susținătorii ambelor jumătăți ale monarchiei, domnește cea mai deplină neînțelegere.

Incheierea pactului vama a Austriei cu țara noastră este pedeca cea mai mare ce poate exista între aceste două țeri.

Cabinetul austriac Clary din această cauză a fost nevoit să demisioneze, căci nesatisfăcând cerințelor Cehilor, a fost pus în imposibilitate de a încheia pactul.

Urmașul său, Wittek, asemenea n'a putut isprăvi nimic în această chestie, și astfel de nou a fost silit însuși Monarchul ca să stabilească cuota între aceste două țeri. Așa apoi Monarchul, pentru-ca să se încunjure alte eventuale evenimente și mai desastroase pentru monarchie, a stabilit cuota, conform publicării foii oficiale cu 34.4 pentru Ungaria, și cu 65.7 pentru Austria. Dar' aceasta numai pe timp de o jumătate de an. Ne putem deci aștepta, ca după acest termen, crachul între aceste două țeri să izbucnească cu toată furia. Căci odată când Monarchul e silit a duce în deplinire sarcinile consilierilor sei, numai un bun augur pentru viitor nu poate să fie.

Deschiderea anului sfânt.

Anul sfânt iubilat 1900 s'a deschis în marea Basilică Sf. Petru din Roma în preșeara Crăciunului apusean, adică Duminecă în 24 Dec. n. Un astfel de an iubilat a fost anul 1300, concesionat de Papa *Bonifaciu VIII*, cu dispozițiunea, ca el să se sërbeze la sfârșitul fiecărui secol. Papa *Clemente VI* a dispus să se țină anul sfânt iubilat tot la 50 de ani; *Alexandru VI* l'a redus la 30 de ani, pe când *Paul II*, a ordonat ca tot la 25 ani să se sërbeze anul iubilat.

Basilica Sf. Petru o deschide însuși Papa,

ear' Basilicele Sf. Paul, Sf. Ioan și Maria le deschide câte un cardinal anume ales cu același ceremonial. Porțile sfinte ale celor patru Basilice stau deschise anul întreg.

În preșeara Crăciunului apusean Basilica Sf. Petru și piața dinaintea ei dă o înfățișare interesantă. Printre asistenții la sërbară se află creștini din toată lumea catolică. După-ce papa îmbracă odăjdile sfinte, merge la capela Sixtină pentru a se ruga încunjurat de preoți cu luminări aprinse. Făcându-se rugăciunile, se deschide imposantul cortegiul, în care iau parte corporațiunile bisericesti, episcopi, metropoliți și cardinali, cari procedează pe Papa. Cortegiul ajunge la Basilica Sf. Petru. Aici după o mică pauză Papa decinde din scaunul său portativ, se apropie de ușa sfântă și după-ce ia din mâna unui cardinal ciocanul de aur dăruit de episcopii lumii întregi, bate cu el de trei-ori în mijlocul ușii sfinte, mai întâiu încet, a doua și a treia-ora mai tare. La prima bătaie zice:

— »Deschideți-mi poarta adevărului«.

Corul răspunde: »Căci vreau să intru prin ea, laudă Domnului«.

La a doua bătaie zice:

— »In casa ta intru, o Doamne!«

Corul răspunde: »In casa ta mă voiu ruga cu frică de tine«.

La a treia bătaie zice:

— Deschideți poarta, căci cu noi este Domnul«.

Corul răspunde: »Căci mari lucrări a sërșit în Israel«.

După aceasta Papa se reîntoarce la tronul său și dă ciocanul unui cardinal, care bate cu el încă de două-ori în ușe, la ceea-ce ușa cade dinlăuntru pe-o construcție de lemn anume pregătită, ce are roți și pe care ușa este depărtată îndată. Credincioșii, mai ales pelegriinii străini poartă cu evlavie sdrobiturile de zid, în care era înțepenită poarta.

După depărtarea părțelii spiritualii Sf. Petru curăță pragul ușii și cele două aripe ale ei le spală cu apă sfințită și le șterg cu pânză de in. Papa luându-și jos mitra se urcă pe tron și ceteste niște psalmi. Papa șede din nou, își pune earăși mitra pe cap și cantorii cântă psalm 99. După-ce s'a sfârșit și acest psalm, Papa earăși ia mitra jos de pe cap și stând în picioare continuă:

— »Aceasta este ziua, care a făcut-o Domnul«.

Corul: »Să ne bucurăm și să ne veselim într'însa« etc.

După toate acestea Papa se apropie de ușa sfântă, în mâna stângă ține o luminare, cu dreapta ia crucea și întonează: »Pe tine te laudăm Dumnezeu! și cel dintâiu intră prin ușa sfântă în biserică.

În momentul când Papa a pășit pragul ușii, toate clopotele de la 300 și mai bine de biserică din Roma sună. Intrați acum cu toții în biserică, se continuă slujba dumnezească. Papa provoacă pe păzitorii bisericii să grijească de ușa sfântă, apoi sub baldachin merge mai departe și ajungând la altar se dă jos de pe scaunul portativ și se roagă după care se așează la locul său și slujba se continuă.

INTEMPLĂRILE SEPTĂMĂNEI

Anul 1900 s'a început foarte rău pentru Anglia. Se vede că nu peste mult o să-și ispășească și ea toate faptele ce le-a sërșit pe nedreptul față de alte popoare. Dovadă despre aceasta ne este și războiul ce curge de prezent. Acum și-a căpătat noi dușmani. Anume pe Germania. Aceasta din cauză, că în largul mării a oprit un vas german, crezând că acela duce munițiuni pe seama Burilor, cu toate-că acel vas avea drumul spre un teritor neutru, anume spre golful portughez Delagoa. Dar' Anglia l'a confiscat și l'a dus la Durban, unde comandantul vasului a ajuns în mare conflict cu autoritățile engleze.

Paiangenul.

Sede a odată S-ta Fecioară, Maica Domnului, la fereastră și torcea. Încă de dimineață sta nemișcată acolo și privea într-una cu drag la caerul din furcă și la fusul, ce sîrîia.

Alături în albiuță dormia micul Isus.

Și torcea mult, mult și uitându-se necontenit la firul de lână i-se paianginau ochii. Atuncea se uită pe fereastră.

Paserile sburau vesele prin aer, trecând chiar pe lângă fereastră Maicei Domnului. Unele din ele se loviau în sborul lor de fereastră; ear' rândunelele se puneau pe cercevele și priveau în lăuntru la Sf. Fecioară Maria cum torcea.

Iubirea lor era nemărginită, de aceea au și fost binecuvântate de Maica Domnului și de atunci rândunica este privită ca pasere sfântă și oamenii iau drept mare păcat, pentru acela ce omoară o rândunică.

Părându-i-se prea mare nădușală în casă, deschise fereastra. Un aer răcoros năvăli în lăuntru

Între mulțimea de ființe veșuitoare: fluturi, albine, vrăbii, rândunele... ce se învîrteau pe lângă fereastră, era și paiangenul.

Pe furie și cu mare greutate se urcă paiangenul până deasupra ușorului ferestrei și privea la Sfânta Fecioară cum torcea. Părându-i-se oare cum că Maica Domnului toarce prea gros firul, nu-l mai putu răbda inima și zise:

Guvernul german pentru aceasta a cerut satisfacție și privește cu ochi răi pe Anglia.

Nu i-a plăcut Greciei organizarea armatei sale de până acuma. De aceea s'a hotărât ca să facă o organizare de nou, predând întreaga comandă a armatei moștenitorului de tron, și voind a aduce un general din străinătate, pentru reorganizarea aceleia.

Văzând ministrul de culte și instrucțiune publică, Vlasic, că nu poate viri cu puterea limba maghiară în toate școlile din Fiume, deoarece-ce Fiumanii se opun cu toată bărbăția, a adresat acum o ordonanță orașului, în care spune, că ea este a se introduce numai în școlile susținute de confesiuni și de privați, ear' nu și în cele comunale, cari fiind autonome, posed singure dreptul de a stabili planul de învățământ.

PACEA LUMII

Răsboiul din Transvaal.

Intre Englezi și Buri răsboiul deocamdată a încetat, căci nici o știre de senzație nu mai sosește de pe câmpul de luptă. Trupele engleze anume nu vor mai încerca să atace nimic, până-ce noul comandant, lordul Roberts, nu va sosi la fața locului. Astfel Buri aproape negenați au pus mâinile pe magazinele dela Glencoe și Newcastle, unde Englezii aveau pe trei luni proviziuni. Armele cuprinse de Buri în aceste locuri se urcă la o valoare de peste jumătate milion funți sterlini.

NOUTĂȚI

Cătră cetitori! Abia câteva zile ne mai despart de Anul-nou. Iubiții noștri cetitori, de astă-dată nu vor mai fi invitați ca să binevoiască a-și reînoui abonamentul și a îndemna și pe alții la abonarea acestei foi, ca până aci, căci «Revista Orăștiei» pe viitor nu va mai apare. Dar' va apare tot aici în Orăștie o altă foaie, «Bunul Econom», care însă nu stă în nici o legătură cu foaia noastră de până aci, e așa zicând cu totul independentă de noi, cari am supravegheat mersul acestei foi. Drept aceea aducem tuturor cetitorilor și colaboratorilor noștri cea mai ferbinte mulțumită pentru binevoitorul sprigin ce ni-l'au dat în decurs de 5 ani de zile. Că împlinindu-ne-am întru toate datorințele ce ni s'au impus în acest interval, asta o lăsam s'o judece on. cetitori înșiși.

Credința noastră este, că între împregiurările grele în cari trăim și în urma multelor neajunsuri cu care a trebuit să ne luptăm, am satisfăcut îndestul angajamentului ce l'am luat când am înființat foaia.

Acum, că acesta este cel din urmă număr al «Revistei», prin care le mai putem adresa tuturor câte un cuvânt, ne ținem de datorință a-i îndemna, ca în locul acestei foi, fiecare să-și aboneze o altă foaie, să nu se lase nici unul fără vre-o foaie românească în casa sa, căci numai astfel vom putea afla unii și alții despre soarta noastră și numai în acest chip vom putea scăpa cu vremea de necazurile și lipsele ce ne-au cuprins.

Rugând pe atotputernicul Dumnezeu, ca pe viitor să-și reverse darul seu cel

ceresc asupra tuturor Românilor, și să-și povățuească pe calea cea adevărată, fiind cu noi și cu cauza noastră pentru care ne luptăm cu toții, dorim tuturor cetitorilor și colaboratorilor noștri *Serbătorii fericite și An-Nou cu bine.*

De Anul-Nou. La casa „Asociațiunii” din Sibiu s'a încasat pentru fondul Casei Naționale 161 cor.

Necrolog. Primim următorul anunț funebru: **Ioan Bădiță**, jude reg. de tribunal, membru fondator al «Asociațiunii pentru literatură română și cultura poporului român», după lungi și grele suferințe, astăzi la orele 8^{1/2} din zi, în al 61-lea an al vieții, și-a dat sufletul seu nobil dedicat binelui public și familiei sale, în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor transporta Mercuri în 3 Ian. n. la 3 ore p. m. din casa proprie, strada Urezului Nr. 9, la cimiterul gr.-or. din suburbiul Poarta-Turnului, spre vecinică odihnă. Sibiu, în 1 Ianuarie n. 1900. *Fabrice familie.*

Pe căi gresite. O parte a tinerilor universitari români cari se află la concediu în Orăștie se pregătesc a aranja un bal românesc. Se zice că unii din ei au lansat nefericita idee, de a pune în ordinea de dans și două «Csárdás»-uri. Dacă așa este, apoi mai bine ar face tinerii noștri de mare speranță, ca în loc de a se ocupa cu aranjarea de bal, să cetească «apelul dlui Dr. A. Frâncu dat în cauza fondului lui Iancu», și să învețe de rost «Deșteaptă-te Române», ca inspirația ce o vor câștiga să-și facă să se reîntoarcă de pe căile rele și greșite pe cari au alunecat, poate nu din vina lor

Chirotoniri. În 17 și 18 Dec. n. au fost chirotoniți întru presbiterii dnii Iosif Gombos și Petru Hădan, acest din urmă pentru parochia Rădulești, tract. Dobra.

Cabinetul austriac Wittek încă și-a trăit traiul și și-a mâncat mălăiul. După-ce cu ajutorul § lui 14 a isprăvit unele afaceri de stat, își va da acum demisia. Ca urmaș al seu se zice că ar fi fostul ministru de interne, Dr. Körber

Urmașul Papei. Papa Leo și-a numit deja pe urmașul seu este gardinul Gotti, care a fost recomandat din partea Papei tuturor cardinalilor, ca cel mai vrednic de a ocupa scaunul sfânt.

Tulburări în Boemia. Din Praga se vestește, că pe insula Sofia de-acolo s'au petrecut mari tulburări. Publicul cerea ca musica militară se cânte cântece naționale cehe; dar' ea n'a voit, ci a plecat, fără să satisfacă publicul, care apoi a erupt în strigăte de „Abzug” la adresa ei, după aceea au rupt toate decorațiunile negru-galben. Poliția abia a putut restabili ordinea.

Istoricul regimentelor. Istoricul regimentelor austro-ungare, precum și luptele la care au luat parte, în urma hotărârii cercurilor militare, se vor tipări în limbajul cât se poate de popular și se vor împărți în limba lor maternă

Wlasic pe ducă! În cercurile politice din Budapesta se vorbește, că ministrul Wlasic și-a dat demisia. Două sunt cauzele acestei dimisionări: una afacerea fostului profesor Varga Otto și a doua afacerea rentei școalelor din Brașov.

Hotelul Suveranilor. Din Paris se scriu următoarele: Regimul francez a închiriat cu 60.800 franci hotelul unui medic de dinți, răposat în anul trecut, pe seama familiilor principare ce vor lua parte la expoziția din 1900. Hotelul e situat într'un parc foarte frumos. Lângă acel hotel s'au mai zidit multe alte clădiri frumoase, pe seama altor notabilități.

Român viteaz în armata Burilor. Intre alte surprinderi, răsboiul dintre Englezi și Buri ne înfașează și vitejia fără seamăn a unui Român. Numele lui este Petru Leuțian din Iermata (aproape de Arad). Foile ungurești sunt pline de amănunte despre vitejia acestuia. Eată, ce s'a întâmplat cu acest Român

Fiind el în Africa, a plecat și el în răsboi în oștirea Burilor. Chiar la începutul luptelor, Englezii au prins un colonel Bur. Leuțian însă și câțiva tovarăși văzând primejdia, cu un curajiu, pe care numai Românii îl au, s'a năpustit asupra Englezilor, cari duceau deja legat pe colonelul bur. S'a început atunci o luptă, piept la piept, în care a căzut și dintr'o parte și dintr'alta. Pe colonel l'au mântuit însă din mâinile Englezilor și au mântuit și cinstea Burilor! Aflând generalul Joubert despre această vitejie a Românului, l'a înaintat făcându-l sublocotenent, din soldat de rând ce a fost.

Regele Alexandru în Viena. Se vestește, că regele Alexandru, cu ocaziunea audienței ce a avut-o în Viena la Împăratul nostru, a dăruit acestuia marea cruce a ordului Marele Milosch. În onoarea Regelui s'a dat apoi seara un dîneu în sala de marmoră. După dîneu s'au dus împreună la operă.

Petrecere de dans vor aranja damele române din Lipova, în favorul copiilor săraci dela școlile române din loc în 9/21 Ianuarie 1900 în sala «Archiducului Iosif».

Împușcată din întâmplare. Joi în 21 Dec. n. magazinerul unei fabrici din Budapesta, se prembila printre lucrători cu revolverul în mână. Deodată revolverul se descarcă și glonțul intrase în peptul unei fete din apropiere, care îndată a căzut moartă la pământ.

Biserică arsă. În 24 Dec. la 7 și jum. ore seara, a izbucnit foc în biserică din Pașeni, arzând țana în fundament, neputându-se nimic scăpa dintr'însa.

Ceva despre tricolorul românesc. În fața goanei întreprinsă de guvernul bucovinean împotriva tricolorului românesc, dl Dr. I. G. Sbiera, profesor universitar în Cernăuți și membru al Academiei-Române, a ținut să lămurească într'o broșură apărută de curând istoricul și însemnătatea acestui tricolor pentru poporul român din Bucovina. Originea tricolorului pentru Românii din monarhia austro-ungară, dl Sbiera o găsește în anii de revoluție dela 1848 și 1849, când mai întâi Ardelenii și pe urmă și Bucovinenii au ridicat o flamură proprie, drept simbol al libertății naționale și al credinței neînfrânte cătră dinastia habsburgică. Colorile flămurei acesteia erau la început: vînet, roșu, alb, cari alcătuiau o parte din însemnele eraldice vechi ale Transilvaniei. Românii însă, văzând că Maghiarii răsvrățiți împotriva Tronului aveau și ei culoarea albă în tricolorul lor, au înlocuit-o cu cea galbenă și au stabilit astfel tricolorul de astăzi. Partea aceasta întregitoare au luat-o din tricolorul negru-galben al Austriacilor, arătându-și și prin acest procedeu lealitatea cătră Împăratul. De-atunci până azi colorile acestea s'au păstrat.

Nenorocire. În ziua de Crăciun două femei și cu un băiat din Alt-Ausse voiau să treacă peste un lac înghețat. Când au fost pe la mijlocul lacului, gheața s'a spart și toți trei s'au înecat.

Fabrica de mașini din Berlin, care poartă firma Hoppe, a ars până în temelii, dimpreună cu toate mașinile ce se aflau în ea. Peste 600 de lucrători au rămas fără pâne

Dramă familiară. Muncitorul Alexander Dez d'n Hodinező-Vásárhely s'a dus zilele trecute la casa părintească a soției sale, care l'a părăsit, pentru a cere a duce-o earăși cu sine. Dar' n'a aflat-o acasă, ci numai pe un ficiol al lor, ca de vre-o 19 ani. El de mânie a început a strica mobilele de prin casă. Ficiorul l'a rugat să aibă pace, dar' n'a voit să-și dea ascultare. Atunci a venit și celalalt ficiol și amândoi au bătut apoi grav pe bătrânul lor tată.

O vînațoare de vultur. Mercuri în 20 Decembrie n. un vultur rănit și-a luat sborul spre stația de sud a Vienei. Aci s'a așezat sub un car. Lucrătorii văzându-l au voit să-l prindă, dar' el a sburat pe coperișul unei case din apropiere, unde totu-i a fost prins, căci nu mai avea putere de sburat. Aripile lui sunt de aproape 3 metri. El va fi dăruit grădinei de animale din Schönbrunn.

Sinucidere. Comptabilul comitatului Zombor, Eugen Kanyó, a fost osândit la temniță pentru un duel avut de curând cu un officer. După-ce și-a împlinit pedeapsa, el încă în acea seară s'a dus într'o cafenea, unde de nou a avut un schimb de vorbe cu un locotenent dela honvezi, care trăgînd sabia i-a tăiat o urechie. Comptabilul de rușine s'a sinucis.

O Inmormântare țigănească, de cele prima! În orașu Neuendorf l. Potsdam, a fost de curînd o rară inmormântare țigănească. A murit primașul unei bănzi, bătrîn de 69 ani. Banda și-a așezat pe dada mort în curtea hotelului unde a cântat el mai mult. Fiindcă fusese meșter mare în jocul arcușului său, acum la moarte se și îmbulza orașul tot să-i vadă sicriul și prohodul și tot. Ce-au făcut Țiganii dac'au văzut că li-i apa la moară? Au pus taxă de înțrare pentru cei-ce vor să intre în curtea cu sicriul, să vadă pe voda lor mort! 10 bani de cap de om. Și au adunat o grămadă de pițule. Țigancele au făcut și ele bani, dînd de noroc în jurul sicriului cu mortul.

Inmormântarea a fost de tot prima. Sicriul a fost dus pe cel dintâi car de morți din oraș. Înaintea lui mergea banda pe care o conduse vaivoda și cânta din cântările iubite ale răposatului. După ei urma preotul cu corul bisericii, apoi sicriul, apoi Țiganii tînguitori, cu haine cernite și zdrănuite. Mai minunate erau fetele răposatului, cari nu-și sfășiasc și cernise numai hainele, ci își zgăriaseră cu unghiile tot obrazul, de durere, de erau toate roșii și sîngerate!..

În sicriu i-au pus lui Vodă Țiganii cerneală, peană și hîrtie, ca să le scrie de pe cealaltă lume, nesmintit!

FEL DE FEL

Un ovreu din Iași, avînd oare-care interese la țirgul Herța, a plecat cu un căraș Român. Pe atunci nu erau căi ferate. Ajungînd la o cărcimă, aproape de marii codri ai Herții, vechiu cuib al hoților prin cari trebuia se treacă, după-ce Românul își odihni căii, voi se plece, dar' fiind cam de cu seară, Ovreurul zicea cu stăruință: — Badi Ivoni, stii ci? Nu-i mergi pi codri lui Herții, ești nopt; pi mini bati inimili cumi limbili pi clopiti, las numai mergi iu tem chi oști huțu-mai; acoli, nu-i faci la cap a niu bacluc.

Ha, ha, ha! Tare ești posnaș, jupâne Leibule! Da nu te mai teme și să n'ai habar, că doar' ești cu mine. Și-apoi del chiar se se întemple una ca asta, da-o-ar' bunul Dzeu, istaaa... eram să zic: feri-oar' Dzeu Sfântu. De, după-cum și suntem în dalba primăvară, barem stii că mori într'o pădure mîndră cu frunză verde, cu miros de flori, în cântul păsărilor, și del pare-mi-se că tot ar fi mai bine așa, decât să mori în țirgul Cucului, în putori și în murdărie.

— Stii ci, badi Ivoni! di chit cu puduri, di chit pasirile pi miros, și florili cu chintic, mai bini mori di chit a niu pisti balabusta niu, pisti chipchil a niu.

Sz. 5475—1899 tkvi.

(632) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEŒY

A szászvárosi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az «Ardeleana» végrehajtónak Számoilla Nicolae lui Krecsun végrehajtást szenvedő elleni 100 ft tőkekövelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. jbiróság) területén levő Felkenyér község határában fekvő a felkenyéri 958 sz. tjkben A † 132, 133 hrsz. a. foglalt ingatlanra 176 ft, A † 1137, 1140 b. hrsz. a. fog. ingatlra 43 ft, A † 1431, 1432/1 hrsz. a. fog. ingtlra 117 ft, A † 3939—3941, 3943, 3945 hrsz. a. fog. ingatlra 11 ft, A † 1247/2 hrsz. ingatlanra 69 ft, A † 3631 hrsz. a. fog. ingatlra 4 ft, továbbá az u. o. 1746 sztkben A † 1589. helyrajzi szám alatt foglalt ingatlanra 14 ft, ezennel megállapított kikáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156-ának alkalmazásával elrendelték.

A kérelemnek az 1086/2 hrsz. ingatlanra vonatkozó része elutasított, mert ezen ingatlanról a vjhajtási zálogjog már töröltetett.

Az árverés megtartására határidőül 1900. évi márczius hó 9-ik napján d. e. 10^{1/2} órakor Felkenyér község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldötti kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságról előegyszeri elhelyezéséről kállott szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Szászvárost, 1899. évi deczember hó 12-én.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Sóhalmly,
kir. aljbíró.

LOTERIA CASEI NAȚIONALE

Prospect.

»Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român«, pe baza concesiunii acordate de On. Minister reg. ung. de finanțe cu ordinațiunea Nr. 49.522 din 27 Iulie 1899, arangiază o

LOTERIE DE EFECTE,

al cărei profit se va folosi pentru ridicarea unei Case naționale în Sibiu, în care se va instala un Muzeu istoric și etnografic român și Biblioteca Asociațiunii, etc.

Prețul unui bilet de loterie 1 coroană.

Câștiguri.

1 câștig principal în val. cor. 10.000	= c. 10.000
1 „ „ „ „ 3.000	= „ 3.000
2 câștiguri „ „ „ 1.000	= „ 2.000
5 „ „ „ „ 500	= „ 2.500
10 „ „ „ „ 200	= „ 2.000
10 „ „ „ „ 100	= „ 1.000
20 „ „ „ „ 75	= „ 1.500
20 „ „ „ „ 50	= „ 1.000
50 „ „ „ „ 20	= „ 1.000
100 „ „ „ „ 10	= „ 1.000
219 câștiguri „ „ „	= 25.000

Tragerea la sorți se va face în Sibiu la 31 Maiu 1900 st. n. în prezența unui notar public și a unui comisar politic.

Consemnarea câștigurilor se va publica la trei zile după tragere. Ridicarea lor se va face în decurs de 60 zile dela tragere.

Bilete de loterie se pot procura dela biroul Asociațiunii în Sibiu (N.-Szeben, strada morii Nr. 8), și se vor vinde la toate băncile românești.

Sibiu, în Decembrie 1899.

Comisiunea loteriei.

Redactor responsabil: Petru P. Barițiu

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii »Corvineana«, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 19 din statute la

a IV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Hunedoara la 11 Februarie st. n. 1900 la 2 ore p. m. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul anului al IV-lea de gestiune în special.

2. Raportul comitetului de supraveghere.

3. Darea absolutului direcțiunii și comitetului de supraveghere.

4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul al IV-lea de gestiune.

5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai comitetului de supraveghere pe anul de gestiune 1899 și pentru viitor.

6. Intregirea postului de casier devenit vacant prin moarte.

7. Intregirea unui loc devenit vacant în direcțiune.

8. Alegerea comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani.

9. Eventuale propuneri ivite în cadrul §-lui 28 din statute.

10. Exmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune, în înțelesul §-lui 20 din statute, la cassa institutului, acțiunile eventuale documentele de plenipotență, cel mult până în 10 Februarie st. n. 1900.

Hunedoara, Decembrie 1899.

(630) 2-2

Direcțiunea.

Sz. 5431/1899. tkvi.

(631) 1-1

Arverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Opinkár Avram végrehajthatónak Baciú Ioan lui Ioan végrehajtást szenvedő elleni 22 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dévai király törvényszék (a szászvárosi király járásbíróóság) területén levő, Felkenyer községben fekvő, a felkenyeri 49 számú tjkönyvben A † 84/2 hrsz. ingatlanra 18 frt, A † 457, 458. hrsz. ingatlanra 396 frt, A † 933—210 hrsz. ingatlanra 16 frt, A † 1718, 1720. hrsz. ingatlanra 16 frt, A † 1881, 1882. hrsz. ingatlanra 64 frt, A † 1754—1756 hrsz. ingatlanra 33 frt, A † 1846 hrsz. ingatlanra 36 frt, A † 3182, 3183 hrsz. ingatlanra 116 frt, A † 4203 hrsz. ingatlanra 7 frt, A † 4311 hrsz. ingatlanra 53 frt, A † 4488 hrsz. ingatlanra 15 frt, az u. o. 520 számú tjkönyvben A † 933/270 hrsz. alatt foglalt ingatlanra 1 frt, és az u. o. 570 számú tjkönyvben A † 1862

hrsz. alatt foglalt ingatlanra 7 frtban ezennel megállapított kikéltési árban, az 1881. évi LX. t.-cz. 156 §-nak alkalmazásával elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi márczius hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Felkenyer község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászvároson, 1899. december hó 12-én.

A kir. jbir. tkkvi hatósága.

Sóhalmy,
kir. albiró.

Atrag binevoitoarea luare aminte asupra prăvăliei mele bogat provăzută cu tot felul de MARFĂ DE MANUFACTURĂ pentru trebuințele de casă, și anume:

BUMBAC DE BĂTUT și AȚĂ DE URZIT, aduse din cele mai bune fabrice, se pot căpăta cu prețuri foarte ieftine la subscrisul.

Totodată aduc la cunoștința celor-ce au trebuință, că pregătesc în timp scurt și cu preț moderat

☉ ☉ ☉ HAINÉ DE CĂLUȘERI ☉ ☉ ☉

pe cari le vënd, le dau în folosință, ori, la cerere, le fac anume.

Cu deosebită stimă

Ion Lazaroiu,

negustor în Orăștie (Szászváros).

(577) 5—

Tipografia aceasta este provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în pozițiune de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță, precum: Opuri

„Minerva“ inst. tipografic,

și broșuri, placate, bilete de logodnă și cununie, societate pe acții în Orăștie

carte și epistole, couverte în toată mărimea, note, circulare și preț-curenturi, bilete de vizită, după plac și cerere, registre și imprimare pentru toate speciile de serviciiuri, bilanțuri, compturi, adrese și anunțuri. Tipărituri de tot felul pentru băncile românești. Asigurăm totodată pe cei-ce binevoesc a ne onora cu comandele d-lor, că pe lângă promptitudine și acurateță, ne vom nisui ca lucrările sevărșite în această tipografie, să fie lipsite și de erorile de tipar.

Prețuri foarte moderate!

Comande din afară se efectuează repede!